

die behoorlijk draait als een ieder zijn plicht maar doet!»

«Nu ja, dat komt op 't zelfde neer», zei de Hertogin, haar scherpe kin nog vaster tegen Alice's schouder drukkend, «en de moraal *daarvan* is: Pas op den zin en de volzinnen zullen wel op zich zelve passen».

«Wat houdt ze er toch van om overal een moraal uit te halen!» dacht Alice bij zich zelve.

«Het verwondert je zeker wel, dat ik mijn arm niet om je middel sla», zei de Hertogin na een oogenblik zwijgens. «Dit komt, omdat ik het karakter van je flamingo niet volkomen vertrouw. Wil ik de proef eens nemen?»

«Hij zou wel eens kunnen bijten», antwoordde Alice schijnbaar bezorgd, daar ze er volstrekt niet op gesteld was, dat die proef genomen werd.

«Zeer juist», zei de Hertogin, «flamingo's en mosterd bijten beide. En de moraal daarvan is: Soort zoekt soort».

«Ja, maar mosterd is geen vogel», merkte Alice op.

«Je hebt al weer gelijk», zei de Hertogin, «wat kun je toch alles duidelijk uiteenzetten!»

«'t Is, geloof ik, een delfstof», zei Alice.

«W
scheen
is hier
moraal
kleiner

«O,
laatste
eetbaar
't is t

«Ik

«en d
woudt
voudig

te zijn
dat, w
was, e
hebbe

«Ik

Alice z
u dat

«Er

zou k
zeer g

«O

langer